

[P. Andersen.]
 mænd, der var Tale om, nemlig de to øverste Embedsmænd indenfor Københavns Brandvæsen, og mine Udtalelser blev fremsat i Anledning af den dokumenterede Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen har givet her fra Talerstolen to Gange i Løbet af i Dag, sidst for et Øjeblik siden. Dette, at Ministeren mener i al Almindelighed at kunne udtale, at noget saadant kan ikke tænkes om Ministeriets Embedsmænd, at de indtager en forskellig Stilling til Sagerne efter den Farve, Ministeriet har, kan jeg ikke godkende, thi vi har jo Eksempler paa noget saadant. Jeg skal blot minde om, hvorledes Undervisningsministeren i det sidst afgaaede Ministerium blev behandlet af sine Embedsmænd, saa vil sikkert enhver, der har lidt Kendskab til Forholdene, erkende, at det er fuldkommen rigtigt, hvad jeg her siger.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard vil jeg gerne sige, at han kommer jo ikke udenom dette Spørgsmaal om Afhjælpning af Arbejdsløsheden ved at sige, at der skal bygges til Radiofonien alligevel. Thi det er ganske givet, at hvis der kun skal bygges til Radiofonien og ikke til andet, bliver der ikke bygget saa meget, som naar der tillige skal bygges til et Teater, og det er jo det, der er Tale om i denne Forbindelse, idet man nemlig ved paa denne Maade at løse det gamle Spørgsmaal om Dobbeltscenen faar et langt større Byggearbejde, end der ellers vilde være blevet. Det ærede Medlem bemærkede, at saa kunde man jo bygge Teatre overalt i Landet. Ja, det kunde man godt; for saa vidt der er Trang til Teatre, og for saa vidt man har Raad til at bygge Teatre, billiger jeg noget saadant, det vilde ogsaa bidrage til at afhjælpe Arbejdsløsheden.

Jeg kan ikke erkende, at jeg har udtalt mig overlegent om Radiolytterne. Jeg har om Radiolytternes Henvendelse sagt, at den skulde adresseres til Radioraadet, hvori Lytterne har tre Repræsentanter. Det er den Instans, Ministeren har holdt sig til under de Forhandlinger, der har været ført om Radiofonibygningen og Forholdene i øvrigt vedrørende Radioen. Til denne Institution maa det ærede Medlem Hr. Holdgaard og jyske Lyttere henvende sig, for det er til denne Institution, at Henvendelser skal finde Sted, og der er ikke noget som helst overlegent i mine Bemærkninger desangaaende.

Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard nu taler om at sælge Teatret eller bort-

forpagte det, saa finder jeg det i denne Forbindelse mærkværdigt, at det radikale Parti har flere forskellige Ordførere i denne Sag. Det har en Ordfører, der taler paa det københavnske radikale Partis Vegne, og som ikke er smaalig med Hensyn til de Penge, der skal ofres i denne Sag; hverken paa det ene eller paa det andet Omraade, saaledes at denne Politik kan tilfredsstille de københavnske Radikale, og saa er der et Par jyske Radikale, der er optraadt her i denne Sag med en absolut stik modstans Opfattelse, idet de har ønsket Udgifterne nedbragt til det mindst mulige eller endog helst saa Teatret solgt eller bortforpagtet. Det er en ganske mærkværdig Maade at drive Politik paa. Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard nu skal ud og „snakke det kongelige Teater“ omkring paa Vælgermøderne i de tyndt befolkede jyske Egne, saa skulde han dog alligevel betænke, at det er bedre at tale radikal Politik end drive Politik paa et Spørgsmaal som dette, thi det er ikke radikal Politik.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch udtalte henvendt til mig, at hun ikke kunde anerkende den Anskuelse, der giver sig Udtryk i, at man siger: Ja, det har Ministeren Ansvaret for; vi kan lægge Hænderne i Skødet og behøver slet ikke at beskæftige os det mindste med Forslaget, det har Ministeren det fulde Ansvar for. Jeg er i al Almindelighed ganske enig med det ærede Medlem i denne Betragtning, men som jeg sagde allerede i Eftermiddags, er Forholdet dette, at Ministeren siger: Her ligger et Forslag, som kan faas, hvis man vil have det, men det kan ikke ændres; jeg har ikke paa Radiofoniens Vegne Ret til at betale flere Penge til Løsning af denne Sag end det her nævnte Beløb, og et andet Forslag vil koste mere. Sagen ligger altsaa saaledes, at dette Forslag kan man faa, hvis man vil have det, og vil man ikke have det, kan man intet faa. Derfor siger jeg som saa, at naar det drejer sig om at faa dette gamle Stridsspørgsmaal om Dobbeltscenen ud af Verden, saa tager vi dette Forslag, selv om det ikke i alle Enkeltheder tilfredsstiller os, og saa siger vi, at for det øvrige maa Ministeren tage Ansvaret, naar han med Hensyn til dette Spørgsmaal har stillet Rigsdagen overfor dette: alt eller intet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har nu gentaget disse Beskyldninger. De maa jo staa for det ærede